

Dosarul nr. 1r-50/24
Buiucani
1-22148945-02-1r-12012024
Tatiana Bivol

Judecătoria Chișinău, sediul
Judecător

DECIZIE
în numele Legii

10 februarie 2025
mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului de judecată, judecător
Judecătorii
Vladislav Schibin

Oxana Robu
Vitalie Budeci și

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul avocatului Palancica Victor în interesele inculpatei Delimarschi Rodica și recursul avocatului Pavlov Victor în interesele părții vătămate Rotaru Andrei declarat împotriva sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2023 în cauza penală pe învinuirea lui:

*Delimarschi Rodica Vasile, născută la *****,
IDNP *****, *****,*

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 12.10.2022 -21.12.2023.
Termenul de examinare a cauzei în instanța de recurs: 28.06.2024-10.02.2025.

Procedura de notificare executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal –

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 21.12.2023,
Delimarschi Rodica a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în baza acestei norme, cu aplicarea art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita o activitate în domeniul economic sau financiar ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 5

ani.

În temeiul art. 90¹ alin. (1) din Codul penal s-a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei stabilite lui Delimarschi Rodica, cu stabilirea spre executare jumătate din pedeapsa aplicată sub formă de 2 ani și 8 luni privațiune de libertate, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, iar partea nexecutată de 2 ani și 8 luni a suspenda pe un termen de probă de 4 ani. Termenul executării pedepsei stabilită lui Delimarschi Rodica a-l calcula din momentul reținerii.

S-a dispus ca mijlocul material de probă, copia recipisei ridicată de la Rotaru Andrei, a o lăsa la materialele cauzei pe toată durata păstrării acesteia.

Corpul delict, un telefon mobil de model „Samsung Galaxy A 51”, cu numărul de IMEI: 352349115294246, transmis lui Delimarschi Rodica, a se lăsa în gestiunea acesteia.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Rotaru Andrei și a fost încasat din contul lui Delimarschi Rodica în beneficiul lui Rotaru Andrei suma de 20 000 euro cu titlu de prejudiciu material, suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, în rest cerințele fiind respinse, ca neîntemeiate.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Delimarschi Rodica, aproximativ în perioada lunii iulie-august 2019, având scopul sustragerii bunurilor lui Rotaru Andrei prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, sub pretextul că ar fi în relații de rudenie cu directorul „ExFactor-Grup” SRL, Tonu Vladimir și ar putea să-l determine să-i realizeze la un preț redus lui Rotaru Andrei un apartament cu suprafața de 95 m² amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. *****, *****, scara 7, etajul 5, din motiv de cupiditate și cu intenție directă, l-a indus și menținut în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase. Totodată, neavând intenția de a-și onora obligațiunile asumate, și anume, în acest sens la 22 iulie 2019, 05 august 2019 și respectiv la 22 august 2019, aflându-se pe teritoriul adiacent Teatrului Național de Operă și Balet „Maria Bieșu” mun. Chișinău din sectorul Buiucani, a primit în 3 tranșe bani în sumă totală de 16 000 euro, și anume, pe data de 22 iulie 2019 suma de 10 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale ale Moldovei, echivala cu suma de 197 469 lei, pe data de 05 august 2019 suma de 3 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale ale Moldovei, echivala cu suma 59 397, 6 lei și pe data de 22 august 2019 suma de 3 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale ale Moldovei, echivala cu suma 59 262, 6 lei. Ulterior, la de 24 august 2019, în timp ce se afla la intersecția str. Onisifor Ghibu cu str. ***** din sectorul Buiucani, a primit suma de 13 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale ale Moldovei, echivala cu suma 257 380, 5 lei. Astfel, Rodica Delimarschi a dobândit ilicit de la Rotaru Andrei, suma totală de 29 000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, echivala cu suma de 573 509, 1 lei, pe care i-a însușit și utilizat în interese personale, fără a-și onora

obligățiile asumate. Ulterior, eschivându-se, nu a restituit sumele bănești primite, prin ce a cauzat părții vătămate un prejudiciu material ce depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate.

Astfel, Delimarschi Rodica a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

La data de 29.12.2023, în termenul legal de contestare, avocatul Palancica Victor în interesele inculpatei Delimarschi Rodica, a depus recurs, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 decembrie 2023, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri în partea pedepsei stabilite pentru inculpata Delimarschi Rodica și prin prisma 79 Cod Penal aplicarea unei pedepse cu suspendarea executării pedepse, sau cu amânarea executării pedepsei pînă la atingerea copilului a vârstei de 8 ani.

În susținerea recursului se invocă, că la etapa dezbaterilor judiciare, apărarea a solicitat aplicarea în privința lui Delimarschi Rodica a unei pedepse neprivative de libertate prin prisma art. 79 și 90 sau 96 a Codului Penal, deoarece a recunoscut vina în cele comise, la locul de trai se caracterizează pozitiv, totoodată a început a repara prejudiciul cauzat părții vătămate și are la întreținere un copil în vîrstă de 3 ani. Delimarschi Rodica a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei sale, fiind realizat scopul de corectare și reeducare a făptuitorului, fiind menționat, că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Consideră recurentul, că corectarea învinuitei este posibilă fără a fi aplicată o pedeapsa privativă de libertate, iar instanța urma să țină cont de circumstanțele atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1) lit.e) și f), care s-au constatat în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei și anume: căința sinceră, prin care inculpata a manifestat nu doar regretul sincer față de fapta comisă, dar și prin fapte materiale, reparând parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune, condamnând sincer conduita sa, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, inculpata străduindu-se de a declara organelor de drept modul cum a comis infracțiunea, oferind posibilitatea de a descoperi urmele și alte probe ale infracțiunii săvârșite, recunoașterea vinovăției, or aceasta demonstrează că inculpata Delimarschi Rodica, pledând vinovată, a evaluat și a luat atitudine de acțiunile sale, astfel există toate premisele că comportamentul acesteia poate fi schimbat, fără a fi izolată de societate. La fel, a fost reparat parțial prejudiciul material cauzat prin infracțiune, dat fiind faptul, că partea vătămată a confirmat că a primit suma de 9 000 euro din prejudiciul cauzat,și Delimarshi s-a obligat sa-i restituie în întregime prjudiciul.

Consideră recurentul, că acțiunile inculpatei se încadrează în cerințele impuse și de art. 79 Cod penal, deoarece inculpata vina o recunoaște pe deplin, chiar din momentul inițierii cauzei penale, adică comportamentul ei după comiterea infracțiunii a fost unul corect, iar la moment are la întreținere un copil minor pe care îl întreține singură și la locul de trai se caracterizează pozitiv. Pedeapsa aplicată urmează să

contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, de personalitatea infractorului, urmînd a se ține cont nu doar de gravitatea infracțiunii săvârșite. A invocat posibilitatea aplicării art. 90 alin.(1), (2) și art.96 lit.î) Cod penal. Consideră, că la stabilirea pedepsei lui Delimarschi Rodica, instanța nu a acordat atenție suficientă prevederilor art. 78 alin. (2) Cod penal în coroborare cu art. 76 alin. (1) lit. a) și e) și f) și alin. (2) Cod penal. Temeiuri prin care s-ar demonstra că inculpata Delimarschi Rodi ca nu poate fi corectat, fără aplicarea unei pedepse privative de libertate, la judecarea cauzei nu au fost stabilite. Consideră că pedeapsa stabilită nu corespunde prevederilor art.art. 7, 61, 75, 76 alin. (1) lit. a) și e), f) și alin. (2) și 78 alin. (2) Cod penal, nefiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, fiind apreciază neîntemeiată concluzia instanței de fond privind refuzul în stabilirea pedepsei cu privarea de libertate.

La data de 05.01.2024, în termenul legal de contestare, avocatul Pavlov Victor în interesele părții vătămate Rotaru Andrei a declarat recurs împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, seiul Buiucani din 21 decembrie 2023, prin care solicită casarea parțială a sentinței în partea acțiunii civile cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care a încasa din contul inculpatei Delimarschi Rodica în beneficiul părții civile suma de 16527,42 Euro cu titlu de dobânda de întârziere la dauna materială, suma de 12631,20 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 1000000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În susținerea recursului se invocă că Rotaru Svetlana este soția părții vătămate Rotaru Andrei și la momentul comiterii faptei de către Delimarschi Rodica erau în căsătorie, prin urmare prejudiciul a fost cauzat ambilor soți, or banii erau proprietatea lor în devălmășie și au dreptul ambii de a solicita recuperarea prejudiciului cauzat.

Consideră că respingerea cererii de a fi recunoscută Rotaru Svetlana în calitate de parte civilă este una nefondată, iar argumentele instanței nu sunt expuse în sentința de condamnare, fiind citată prevederea art. 61 Cod de procedură penală.

A obiectat, că prima instanță nu s-a expus asupra pretenției de încasare a dobânzii de întârziere. A invocat prevederile art. 19 alin. (1)-(3) Cod civil, potrivit cărora în condițiile legii, persoana lezată într-un drept sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daune reale), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profitul ratat).

Autorul cererii de recurs, cu trimitere la prevederile art. art. 1998 alin.(1), 2022 alin.(1) Cod civil, a invocat necesitatea recuperării dobânzii de întârziere, ca pierdere efectivă suportată urmare a inflației, creșterii prețurilor la imobile –imposibilitate de achiziție a imobilului decent și recuperare a pierderilor materiale suportate de familia Rotaru.

În temeiul art. 2037 alin.(1) Cod civil, apreciază derizoriu cuantumul despăgubirii prejudiciului moral în suma de 5000,00 lei în raport cu suferințele părții vătămate, fiind atinse valorile spirituale și familiale, renunțarea la conceperea unui copil, din considerentul imposibilității asigurării condițiilor decente de trai. Apreciază diminuarea prejudiciului cu aproximativ 13000,00 Euro urmare a inflației. Condideră că prejudiciului moral cauzat estimat la 1.000.000,00 lei este că valoare bănească rezonabilă în raport cu suferințele psihice și fizice survenite în perioada de după săvârșirea infracțiunii, fiind afectată viața întregii familii, fiind continue frustrările psihice.

Recurentul a apreciat neîntemeiată respingerea cerinței de încasare a sumei de 12000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, făcînd trimitere la prevederile art. art. 94 alin.(1), 96 alin.(1), (1/1) CPC, Recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică aprobată prin Hotărârea ni. 19-02/27.05.2022 din 27.05.2022 și susținută de Curtea Supremă de Justiție. A expus considerațiunea, că prima instanță nu a studiat minuțios probele și nu a luat în considerație, că partea vătămată a formulat inițial o acțiune civilă față de inculpata cu numele Popa Rodica, care nu există și a demarat intentarea procesului penal, cheltuielile suportate achitate avocatului, fiind transferate pentru cauza penală.

Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, consideră recursurile ca fiind nefondate și pasibil de a fi respinse, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală și întemeiată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 437 alin. (1⁴) Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Art. 447 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală stabilește că, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Procurorul, avocații, inculpata și partea vătămată au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererile de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină în instanța de recurs, înainte de data ședinței de judecată.

Astfel, ținînd cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile

necesare în vederea respectării prevederilor art. 447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

Cererea inculpatei Delimarschi Rodica depusă pentru data examinării cauzei privind amânarea examinării cauzei pe motiv, că are copil mic la întreținere și este bolnav, se află în concediu medical, Colegiul penal a respins-o, ca neîntemeiată, deoarece motivele invocate în acest sens nu împiedică examinarea cauzei, odată ce se examinează cauza în lipsă, iar de la momentul depunerii cererilor de recurs s-a scurs o perioadă de peste 11 luni, timp în care inculpata a dispus de timp suficient pentru formularea poziției procesuale în recurs, fiind depus de către avocatul Palancica Victor cerere de recurs în acest sens.

Conform art.448 Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În particular, avându-se în vedere recursul, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Conform art.449 Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Potrivit art. 441 alin. (1) Cod procedură penală prevede că instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

În temeiul celor relevate supra, examinând cauza la cererile de recurs declarate, Colegiul penal apreciază, că la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpata Delimarschi Rodica a comis anume infracțiunea de care a fost învinuită prevăzută la art. 190 alin.(5) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Delimarschi Rodica a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Codul penal al Republicii Moldova, *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate.*

Vinovăția inculpatei Delimarschi Rodica fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpată, fiind preluate de instanță în cadrul examinării în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Codul de procedură penală.

Judecând cauza în procedură prevăzută de art. 364¹ Codul de procedură penală, în situația în care inculpata Delimarschi Rodica și-a recunoscut vinovăția în comiterea faptei incriminate, iar vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal reține că, sentința instanței de fond se contestă de către avocatul Pavlov Victor în interesele părții vătămate Rotaru Andrei în partea laturii civile, iar de către avocatul Palancica Victor în interesele inculpatei Delimarschi Rodica contestă sentința instanței de fond în partea individualizării pedepsei.

Astfel, conform art.7 alin.(1) Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Potrivit art.61 alin.(1)-(2) Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale

Conform art.75 alin. (1)-(2) Codul penal, *la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.*

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și

restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 Codul penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Colegiul penal menționează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

La caz, cauza penală a fost examinată prin prisma art. 364¹ din Codul de procedură penală, inculpata fiind audiată conform regulilor de audiere a martorului, care personal prin înscris autentic a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată conchide, că prin acțiunile sale intenționate Delimarschi Rodica a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal.

Potrivit art. 80¹ alin. (1) din Codul penal în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Instanța reține că, aplicând prevederile art.8 Cod penal, se reține, că infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal (la momentul săvârșirii infracțiunii iulie - august 2019) prevedea pedeapsa cu închisoare pe termen de la 7 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Modificările operate la data de 07.09.2024 au determinat înăsprirea pedepsei prin aplicarea cumulativă a pedepsei complementare, care nu este aplicabilă, nefiind o situație de aplicare a pedepsei mai blânde. Totuși, fapta infracțională comisă de Delimarschi Rodica a menținut aceeași încadrare juridică.

În acest sens, articolului 10 din Codul penal statuează că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Drept urmare, la stabilirea pedepsei inculpatei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal se aplica legea mai blîndă, în vigoare la momentul comiterii faptei și anume *pedeapsa cu închisoare de la 7 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani*.

Astfel, în conformitate cu art. 80¹ alin. (1), din Codul penal, noile limite la aplicarea pedepsei inculpatei prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, sunt, *închisoare de la 5 ani și 3 luni la 7 ani și 6 luni*.

În conformitate cu art. 76 alin.(1) lit.e) din Codul penal, Colegiul a identificat circumstanță care atenuază situația inculpatului – repararea benevolă parțială a pagubei. Or, în procesul judecării cauzei în prima instanță, a fost restituită părții vătămate suma de 9000 Euro din suma totală de 29000 Euro a prejudiciului material cauzat.

Referitor la recunoașterea vinovăției și căința activă, Colegiul apreciază, că inculpata a depus cerere prin care a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată. Fiind admisă cererea sa, inculpata a fost audiată în ședința primei instanțe conform regulilor de audiere a martorului, fiind somată de răspundere penală pentru prezentarea declarațiilor intenționate false. Anume în acest context inculpata a recunoscut vinovăția, fapt care a primit valoare juridică la examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, fără a oferi o dublă valență. Pentru examinarea cauzei în procedura simplificată, care presupune recunoașterea vinovăției, inculpata a beneficiat de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsa cu închisoarea. Aceste circumstanțe nu denotă existența căinței sincere, ci doar recunoașterea vinovăției urmare a probatoriului administrat și a posibilității de a beneficia de reducerea pedepsei. Obiecția expusă în acest sens în recursul avocatului Palancica V. e apreciată a fi neîntemeiată.

Referitor la chestiunea privind contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, Colegiul penal apreciază neîntemeiată și în acest sens obiecția formulată de apărătorul inculpatei în recurs. Or, în cursul urmăririi penale, inculpata nu a predat benevol acte,

bunuri, ci acestea au fost ridicate în cadrul măsurii procesuale de percheziție în baza încheierii judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 05.01.2022. Conform Procesului-verbal de audiere a bănuțului din 14.01.2022, Delimarschi Rodica a refuzat de a oferi declarații și nu a recunoscut vina. Potrivit Procesului-verbal de audiere suplimentară a bănuțului din 10.02.2022, Delimarschi Rodica nu a recunoscut faptele cu aspect penal comise și nici întreaga sumă bănească încasată de la partea vătămăță. Potrivit Procesului-verbal de audiere în calitate de învinuit din 04.04.2022 Delimarschi Rodica nu a recunoscut faptele infracționale imputate, menținând poziția privind aspectul civil al relațiilor în baza recipisei de primire a mijloacelor bănești. Alte careva fapte sau acțiuni care să denote contribuirea sa la descoperirea infracțiunii nu s-au stabilit.

Conform art. 77 alin.(1) lit.a) Cod penal, drept circumstanță agravantă este săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Potrivit copiilor sentinței și deciziei judecătorești anexate, Delimarschi Rodica a fost condamnată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 februarie 2020, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2020 pentru comiterea a 4 infracțiuni prevăzute la art. 326 alin.(1) Cod penal (f.d.132-135, vol.III).

Deși, aceste infracțiuni nu sunt similar, totuși faptele comise, pentru care a fost condamnată Delimarschi Rodica caracterizează cardinal negative persoana inculpatei și atestă atitudinea și comportamentul său de neglijare a ordinii de drept.

Prin prisma prevederilor art. 78 alin.(1)-(4) Cod penal, Colegiul reține, că prima instanță a aplicat pedeapsa cu închisoare practic la limita minima admisă de lege, fiind adăugată doar o lună, deși s-au constatat atât circumstanță atenuantă, cât și agravantă.

În conformitate cu art. 78 alin.(5) Cod penal, dacă există circumstanțe atenuante excepționale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art.79.

La caz, faptul recuperării parțiale a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 9000 Euro din 29000 Euro cauzate, precum și recunoașterea vinovăției și regretul pentru fapta comisă nu pot fi considerate drept circumstanță atenuantă excepțională, care să determine posibilitatea aplicării pedepsei conform prevederilor art. 79 Cod penal.

Colegiul ia în considerație însăși personalitatea inculpatei, care de rînd cu faptele infracționale comise, a manifestat însăși o conduită cu caracter înșelător: din declarațiile martorului Popa Ion, audiat la etapa de urmărire penală, i s-a prezentat cu identitatea de Cornelia Popa și expunea circumstanțe despre persoana sa ce s-au dovedit că nu corespund adevărului (deținerea în proprietate a automobilului Hyundai Tucson, activitatea de serviciu la Biroul de înmatriculare a transporturilor); în recipisa de primire a banilor de la partea vătămăță Rotaru Andrei s-a înscris cu identitate falsă –Popa Rodica, fapt ce determina deficiențe de recuperare a mijloacelor bănești în ordine civilă; înșelarea părții vătămățate despre relațiile apropiate cu Tonu Vladimir, Tănase Alexandru, care nu s-au dovedit a fi reale.

Faptul, că inculpata are la întreținere un copil minor nu reprezintă o chestiune ieșită

din comun, nu este o circumstanță excepțională. Iar, potrivit art. 58 alin.(1) Codul familiei, obligația de întreținere a copilului revine în mod egal ambilor părinți ai copilului.

În lumina celor expuse, Colegiul apreciază caracterul nefondat al obiecțiilor invocate de apărătorul inculpatei în recurs privitor la inaplicarea prevederilor art. 79 Cod penal în vederea aplicării unei pedepse sub minimul stabilit de lege sau a amânării executării pedepsei.

Conform materialelor din dosar s-a stabilit că inculpatul la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Colegiul penal apreciază justetea poziției expuse de instanța de fond, potrivit căreia corectarea și reeducarea inculpatei Delimarschi Rodica este posibilă, rațională și echitabilă, numindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita o activitate în domeniul economic sau financiar ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani.

Or, este unicul tip de pedeapsă principală fără alternative - pedeapsa cu închisoarea, fiind aplicată în quantum cel mai apropiat de minimală, avînd în vedere existența atît a circumstanțelor atenuante, cît și agravante. Iar, circumstanțe excepționale nu au fost stabilite. Iar, pedeapsa complementară poartă caracter obligatoriu în aplicare, fiind numită în mărime admisă de lege și care corespunde esenței și gravității faptei comise.

Colegiul apreciază caracterul nefondat al obiecțiilor expuse în recursul avocatului în interesele inculpatei privitor la faptul, că nu s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu stabilirea unui termen de probațiune. Or, dispoziția art. 90 alin.(1) Cod penal, prevede clar, că suspendarea condiționată a executării pedepsei vinovatului se aplică limitativ la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență.

La caz, Delimarschi Rodica a comis infracțiune cu intenție, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe termen ce depășește limita de 5 ani, și anume 5 ani și 4 luni.

Corespunzător, nu este posibilă aplicarea art. 90 alin.(1) Cod penal în speță.

Avînd în vedere, că anterior inculpata s-a aflat în conflict cu legea, a fost condamnată la pedeapsa cu amendă, dar nu a însușit lecția de reeducare, ci a continuat conduit ilegală, a abuzat de încrederea părții vătămate Rotaru Andrei și a însușit fraudulos mijloacele bănești în quantumul de 29000 Euro, Colegiul apreciază, că inculpata urmează să suporte executarea reală a pedepsei cu închisoare în scop de sancționare și reeducare.

Totodată, în baza art. 90¹ alin. (1) din Codul penal în cazul în care instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate

vinovatului, indicînd în hotărîre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Astfel, ținînd cont de prevederile art. 90¹ alin. (1) Cod penal, de faptul, că Delimarschi Rodica și-a recunoscut vinovăția, are un copil minor la întreținere, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia instanței de fond, care a dispus suspendarea parțială a pedepsei stabilite lui Delimarschi Rodica cu stabilirea spre executare jumătate din pedeapsa aplicată sub formă de 2 ani și 8 luni privațiune de libertate, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, iar partea nexecutată de 2 ani și 8 luni a suspenda pe un termen de probă de 4 ani.

Ce ține de solicitarea părții apărării prin care a solicitat suspendarea executării pedepsei, s-au cu amînarea executării pedepsei pînă la atingerea copilului a vârstei de 8 ani, Colegiul penal o respinge ca neîntemeiată.

Or, potrivit art. 96 Cod penal prevede că :

(1) Femeilor condamnate gravide și persoanelor care au copii în vîrstă de pînă la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, infracțiuni prevăzute la cap. I, II, III, VII, VIII, XIII și XVII, instanța de judecată le poate amîna executarea pedepsei pînă la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

La caz nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 96 alin. (1) Cod penal, or, infracțiunea prevăzută de art.190 alin. (5) Cod penal, este o infracțiune din categoria celor grave, iar lui Delimarschi Rodica i-a fost aplicată o pedeapsă mai mare 5 ani, și anume 5 ani și 4 luni cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita o activitate în domeniul economic sau financiar ce țin de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani.

Astfel, Colegiul penal reiterează că pedeapsa aplicată, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Ce ține de recursul avocatului Pavlov Victor în interesele părții vătămate Rotaru Andrei, Colegiul penal reține că:

Avocatul Pavlov Victor în interesele părții vătămate Rotaru Andrei a înaintat o acțiune civilă, prin care a solicitat: de a-l recunoaște în calitate de parte civilă pe Rotaru Andrei și pe Rotaru Svetlana, de a încasa de la inculpata Delimarschi Rodica în beneficiul părților civile a prejudiciului material suportat în mărime de 29 000 euro cu titlu de daună materială; de a încasa de la inculpata Delimarschi Rodica în beneficiul părților civile suma de 16 527, 42 euro cu titlu de dobîndă de întîrziere la dauna materială; de a încasa de la inculpata Delimarschi Rodica în beneficiul părților civile a prejudiciului suma de 12 631, 20 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică

și alte cheltuieli, de a încasa de la inculpata Delimarschi Rodica în beneficiul părților civile suma de 1 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral (f.d.45-49, vol.III).

Astfel, Colegiul penal reține că potrivit art. 219 Cod procedură penală (1) Acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

(2) Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin:

1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală;

2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate;

3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală;

4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

(3) Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru:

1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia;

2) înmormântarea părții vătămate;

3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor;

4) executarea contractului de depozit al bunurilor.

(4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, gravitatea și persistența suferințelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

(6) Acțiunea civilă poate fi intentată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanții acestora.

(7) În caz de deces al persoanei fizice care este în drept de a intenta o acțiune civilă în procesul penal, acest drept trece la succesorii ei, iar în caz de reorganizare a persoanei juridice – la succesorul ei de drept.

Conform art. 221 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. Acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

Conform art.220 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

Subsecvent, în temeiul art. 387 alin. (1) din Codul procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

În primul rând, Colegiul reține, că potrivit părții constatatoare a sentinței judecătorești, la descrierea faptei infracționale, a fost stabilită vinovăția inculpatei Delimarschi Rodica de comitere a infracțiunii doar în raport cu partea vătămată Rotaru Andrei, dar nu și față de Rotaru Svetlana.

În al doilea rând, chestiunea cu privire la regimul juridic al proprietății dintre Rotaru Andrei și Rotaru Svetlana depășește cadrul de examinare a cauzei penale pe învinuire a lui Delimarschi Rodica în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin.(5) Cod penal și urmează a fi determinat nemijlocit de către subiecții enunțați în mod reciproc.

În al treilea rând, acțiunea civilă în procesul penal, conform regulilor aplicabile cererii de chemare în judecată, a fost semnată și depusă de către avocatul Pavlov Victor, care a fost împuternicit potrivit art. 81 CPC să acționeze în interesele părții vătămate Rotaru Andrei conform mandatului avocațial din 10.12.2020 (f.d.180, vol.I). Mandat de reprezentare cu drept de a semna și de a depune cerere în judecată pe numele avocatului Pavlov Victor conform art. 81 CPC din partea lui Rotaru Svetlana, cu semnătura acesteia nu se regăsește la dosar, deși a fost anexat mandatul datat cu 04.06.2022 nesemnat de client (f.d.54, vol.III).

Totodată, Rotaru Svetlana nu a formulat nici personal o acțiune civilă în raport cu inculpata Delimarschi Rodica în procesul penal.

Respectiv, Rotaru Svetlana nici nu a revendicat careva pretenții față de inculpată și nici nu s-a stabilit prin sentință, că inculpata a comis infracțiune față de Rotaru Svetlana.

Pe cale de consecință, obiecțiile invocate în recurs de avocatul Pavlov V. referitor la nerecunoașterea calității de parte civilă a lui Rotaru Svetlana nu sunt întemeiate.

Privitor la prejudiciul material, Colegiul reține, că din conținutul prevederilor art. 1998 alin. (1) din Codul civil rezultă că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

La caz, Delimarschi Rodica a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, fiind constatat că a sustra prin inducere în eroare de la Rotaru Andrei suma de 29000 Euro, echivalent a 573 509, 1 lei.

Potrivit recipisei din octombrie 2023 (f.d.70, vol.III), Rotaru Andrei a recunoscut primirea de la inculpată a sumei de 9000 Euro ca parte din prejudiciul material cauzat, fiind susținută poziția în ședința primei instanțe.

Careva probe care să ateste recuperarea diferenței de sumă în mărime de 20000 Euro de către inculpată părții vătămate, nu au fost administrate, nici după pronunțarea sentinței primei instanțe.

Astfel, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) prin care a admis parțial acțiunea civilă, și a dispus încasarea prejudiciului material în sumă de 20 000 Euro, deși în acțiunea civilă depusă anterior a fost revendicată suma de 29000 Euro.

Referitor la cerința încasării prejudiciului moral, Colegiul penal va menține poziția instanței de fond prin care a admis parțial repararea prejudiciului moral, și anume a dispus încasarea în beneficiul lui Rotaru Andrei suma de 5 000,00 lei din contul lui Delimarschi Rodica.

Colegiul, consideră exagerată suma de 1. 000.000,00 lei solicitată de către partea civilă cu titlu de prejudiciu moral, or cu toate că partea vătămată Rotaru Andrei fără îndoială a avut de suferit moral în urma acțiunilor inculpatei, prejudiciul moral se face în funcție de circumstanțele cauzei, unde este necesar să se ia în considerație valoarea nepatrimonială lezată, însemnătatea pe care o are această valoare pentru persoana vătămată. Un alt criteriu constă în durata menținerii consecințelor vătămarilor, adică durata prejudiciului, deoarece urmările au caracter temporar, trecător. Durata menținerii consecințelor este un criteriu de apreciere a prejudiciului distinct de criteriul importanței. Un alt criteriu este criteriul intensității durerilor fizice și psihice. Aceasta depinde de valoarea lezată. Aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat victimei, urmează a fi apreciat de către instanța de judecată după intima convingere, care se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu și în funcție de circumstanțele cauzei. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just teme.

Totodată Colegiul penal relevă că, o recompensă neechitabilă ar crea repulsie față de actul de justiție în sine, merit a restabili echitatea.

Se mai reține și însăși culpa părții vătămate, care nu a pledat pentru o tranzacționare legală a achiziționării apartamentului, ci conștient a acceptat riscurile, inclusiv de înșelăciune, la petrecerea tranzacției concepute cu inculpata în vederea achiziționării apartamentului în condiții mai benefice decât cele existente pe piață.

Astfel, instanța de fond corect a constatat, că o recompensă echitabilă și

rezonabilă a prejudiciului moral suportat de partea vătămată Rotaru Andrei constituie echivalentul sumei de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. Respectiv, recursul formulat în această latură e apreciat a fi neîntemeiat.

Cu referire la cerința încasării sumei de 12 631, 20 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și alte cheltuieli, prima instanță corect a admis parțial și acest capăt de solicitare, prin care a încasat doar suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică. Or, conform copiei bonului de plată seria, nr. QL690038 din 30.06.2022, anexat la materialele cauzei se atestă suportarea plății de către Rotaru Andrei în contul avocatului Pavlov V. în cadrul dosarului penal (f.d.51, vol.III). Ce ține de copia bonului de plată seria, nr. QL 689612 din 18.12.2020 cu suma indicată de 12 000 lei, Colegiul reiterează că în acest bon se face referire la o cauză civilă cu privire la încasarea datoriei (f.d.51, vol.III). De corectitudinea datelor înscrise e responsabilă entitatea emitentă a bonului, care la caz se identifică cu autorul cererii de recurs avocatul Pavlov Victor. Odată fiind achitată suma de 12000 lei pentru o oarecare cauză civilă, în lipsa probelor privind legătura cu cauza penală examinată, prima instanță just nu a admis acest capăt al acțiunii civile. Recursul în acest sens este apreciat a fi neîntemeiat.

În conținut, Colegiul penal conchide că prima instanță întemeiat a soluționat prin neadmitere și solicitarea părții civile privind încasarea sumei de 16 527, 42 euro cu titlu de dobândă de întârziere la dauna materială. Or, prin infracțiunea comisă de către inculpată părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciu material, dar nu a avut loc transmiterea unui împrumut sau o altă creanță cu termen și condiție de rambursare. Relațiile din speță au depășit cadrul raporturilor civile, fiind de fapt comisă infracțiune de escrocherie. Respectiv, nu poate fi calificat în speță scadența bazată pe întârziere a prejudiciului cauzat prin infracțiune avînd la bază un înscris întocmit de către inculpată și partea vătămată (recipisa), care de fapt a reprezentat instrument de comitere a infracțiunii. Mai mult, că același înscris nu a prevăzut un termen de scadență la restituire sau întârziere de plată. Respectiv, la situația dedusă judecării nu sunt întrunite condițiile de drept și de fapt pentru încasarea dobînzii de întârziere la prejudiciul material cauzat prin infracțiune în lipsa unui act sau condiție legală care să ateste un termen determinat sau determinabil de rambursare a sumei bănești.

Astfel, luând în considerare cele menționate supra, Colegiul penal consideră nefondate cererile de recurs declarate de către avocatul Pavlov Victor în interesele părții vătămate Rotaru Andrei și de către avocatului Palancica Victor în interesele inculpatei Delimanschi Rodica declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, seiul Buiucani din 21 decembrie 2023, urmînd a fi respinse, cu menținerea acesteia fără modificări.

În conformitate cu art. art. 449 alin.(1) pct.1) lit.a), 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

DECIDE:

Se resping, ca nefondate, cererile de recurs declarate de către: avocatul Palancica Victor în interesele inculpatei Delimarschi Rodica și de către avocatul Pavlov Victor în interesele părții vătămate Rotaru Andrei împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, seiul Buiucani din 21 decembrie 2023.

Se menține, fără modificări, sentința Judecătoriei Chișinău, seiul Buiucani din 21 decembrie 2023 în cauza penală privind învinuirea lui Delimarschi Rodica în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Oxana Robu

Judecător

Vitalie Budeci

Judecător

Vladislav Schibin